

ποτῶν, καὶ ὅτι δύναται καὶ αὐτὸς ὁ ὑδροπότης νὰ ᾔηται ἀκρατῆς.

Στατιστικὴ Ταχυδρομικῆ.

Ἐδημοσιεύθη ἐσχάτως στατιστικὴ τις ταχυδρομικῆ, ἐξ ἧς ἐξάγονται λίαν ἐνδιαφέρουσαι πληροφορίαι περὶ τοῦ ποσοῦ τῶν ἐπιστολῶν, αἵτινες ἐτησίως ἀνταλλάσσονται μεταξύ τῶν διαφόρων σημείων τοῦ κόσμου.

Κατ' ἔτος ἀποστέλλονται 3,300,000,000 ἐπιστολαὶ ἐφ' ἀπάσης τῆς ὑψηλίου, ἥτοι ὡς ἔγγιστα 100 ἐπιστολαὶ ἀνὰ δευτερόλεπτον καὶ 3 ἐπιστολαὶ ἀνὰ ἄτομον. Τὸ ὀλικὸν βάρος τῶν ἐπιστολῶν εἶναι 33 ἑκατομμύρια χιλιογράμμων. Ἄν ὁ χάρτης ἐφ' οὗ αὐταὶ ἐγράφθησαν ἤθελεν ἐκδιπλωθῆ, θὰ ἐκάλυπτεν ἐπιφάνειαν ἴσην μὲ τὴν ἑκτασιν τοῦ δουκάτου τῆς Σχαμβέργης Λίππας (ἐν Γερμανίᾳ). Ἐκ τοῦ ὀλικοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀποστελλομένων ἐπιστολῶν εἰσπράττονται διεθνῆ ταχυδρομικὰ τέλη συμποσούμενα εἰς 490 ἑκατομμύρια φράγκων. Διὰ νὰ κανονισθῆ ἡ διεθνὴς ὑπηρεσία τῶν διαφόρων ταχυδρομικῶν διοικήσεων ἐγένοντο 1000 περίπου ταχυδρομικαὶ συμβάσεις.

Οἱ Ἄγγλοι εἰς τὸν βόρειον πόλον.

Ἐκ τῆς δημοσιευθείσης ἐν τῷ Α' τόμῳ τῆς Ἐστίας πραγματείας τῶν Ἀποδημιῶν εἰς τὸν πόλον, ἐνθυμοῦνται οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν τὰς θασάνους καὶ τοὺς κινδύνους εἰς οὓς ἐξετέθησαν χάριν τῆς ἐπισήμης πρὸ δύο ἐτῶν θαλασσοπόροι Αὐστριακοὶ, προβάτης μέχρι τοῦ 82 βαθμοῦ τοῦ βορείου πλάτους. Οἱ Ἄγγλοι ἐπεχείρησαν νέαν ἀποδημίαν, τὰ δὲ ἀποσταλέντα πλοῖα Alert καὶ Discovery, μετὰ ἐπτακαίδεκαμήνου ἀγῶνας ἐπανῆλθον κατ' αὐτὰς εἰς τὰ ἴδια καὶ κατέληξαν εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ὁ ἀπόλος εἶναι ἀπρόσιτος καὶ ἀδιόδευτος. Οἱ Ἄγγλοι διεχείμασαν ἐν τῷ 82, 87 βαθμῷ, ἐπαγετοδρόμησαν δὲ μετὰ πολλῆς δυσκολίας (1 ἀγγλικὸν μίλιον καθ' ἑκάστην) μέχρι τοῦ 83, 20 (400 μίλις μίλια μακρὰν τοῦ πόλου), σημεῖον, εἰς 8 μέχρι τοῦδε ἄνθρωποι, ἴσως δὲ καὶ ζῶα, δὲν προέβησαν, καθότι οὐδαμῶς εὗρον ἔχνη Ἐσκιμῶν πέραν τοῦ 82 βαθμοῦ. Ἐπὶ 142 ἡμέρας οὔτε ἀνατέλλοντα εἶδον ἥλιον οὔτε δυόμενον· τὸ θερμομέτρον εἶχε καταβῆ 104 βαθμοὺς ὑπὸ τὸ μηδενικόν, ὁ παγετὸς δὲ ἦν 150-200 πόδας πυκνός. Πολλὰν καταψύγησαν τὰ κῶλα· ἄλλοι ἐτελεύτησαν ὑπὸ ψύχους καὶ δυσεντερίας.

Ὁ μεγαλύτερος κάτοχος δημοσίων χρεωγράφων ἐν Γαλλίᾳ.

Ὁ μεγαλύτερος κάτοχος δημοσίων χρεωγράφων σήμερον ἐν Γαλλίᾳ εἶναι ἡ Κ^α Furtado, εἰσπράττουσα κατὰ τριμηνίαν ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου ἐν ἑκατομμύριον καὶ 48 φράγκα, ἥτοι 4 ἑκατομμύρια καὶ 72 φράγκα ἐτησίως. Τὸ πο-

σὸν τοῦτο ἀντιπροσωπεύει κεφάλαιον (πρὸς ὃ μόνον τοῖς ἑκατὸν) 80 ἑκατομμυρίων.

Ἐν Ἑλλάδι ὁ μεγαλύτερος κάτοχος δημοσίων χρεωγράφων εἶναι ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, ἔχουσα, κατὰ τὴν Κατάστασιν αὐτῆς τῆς 31 Ὀκτωβρίου, ὁμολογίας ἐκ μὲν τοῦ ἐθνικοῦ δανείου τῶν δρ. 6 ἑκατομμυρίων δρ. 357,900 — ἐκ δὲ τοῦ δανείου τῶν 26 ἑκατομμυρίων δρ. 42,283,488, ἀποφερούσας ἐτήσιον εἰσόδημα ὑπὲρ τὰς 931 χιλιάδας δραχμῶν.

Τηλεβόλον 150 τόνων.

Τὰ τηλεβόλα τοῦ ἀγγλικοῦ θωρηκτοῦ ἡ Καταστροφή, τοῦ καταπλεύσαντος πρὸ τινῶν μηνῶν εἰς Πειραιᾶ, 35 τόνων ὄντα, θεωροῦντο ὡς τὰ μεγαλύτερα ἐξ ὕσων ἔφερον τὰ πολεμικὰ πλοῖα. Πρὸ μηνός, γράφουσι τὰ *Εἰκορογραφημένα Νέα τοῦ Λονδίνου*, κατασκευάσθη ἐν Ἀγγλίᾳ τηλεβόλον 81 τόνων διὰ τὸ θωρηκτὸν *Ἀήττητος*, ἡδὴ δὲ κατασκευάζεται δι' ἄλλο μεγαλύτερον θωρηκτὸν τηλεβόλον 150 τόνων!

Ἡ ἀξία τῶν γυναικῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ.

Κατὰ τοὺς Λιβουανούς, γράφει ἡ Κ^α Δώρα Ἰστρία, αἱ γυναῖκες ἔχουσι μακρὰς ἐσθῆτας καὶ μικρὸν πνεῦμα. Παρὰ τοῖς κατοίκους τῆς Γεωργίας ἡ ἀξία μιᾶς νεάνιδος ἀνέρχεται εἰς ἑκατὸν εἴκοσι φράγκα, παρὰ δὲ τοῖς Τσερεμίσσοις εἰς τετρακόσια. Οἱ Τάταροι Νογαῖς λαμβάνουσι γυναῖκα ἀντὶ τριάκοντα ἀγελάδων. Ἐν ταῖς κατωτάταις τάξεσι τῶν Κιργίζ-Καϊζίκων ἑκάστη κόρη πωλεῖται ἀντὶ πέντε μέχρις ἐξ προβάτων, ἐν δὲ ταῖς ἀνωτέραις, ἀντὶ διακοσίων ἵππων, πεντακοσίων προβάτων, ἐνίοτε δὲ καὶ χιλίων. Παρὰ τοῖς Σαμογέταις, οἵτινες κατοικοῦσι τὰς ψυχροτάτας χώρας τῆς Ἀρκτοῦ, ὁ σύζυγος ἀγοράζει τὴν γυναικᾶ του, δεκαεῖτα ἔτι, ἀντὶ τῆς κυμαινομένης μεταξύ ἑκατὸν μέχρι πενήκοντα ταράνδων, ζῶου χρησιμοτάτου εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα. Ἡ δὲ τιμὴ αὐτῆ ἀρκετὰ ὑπέρογκος βεβαίως φαίνεται ὅταν ἀναλογισθῶμεν ὅτι αἱ Σαμογέτιδες εἰσὶ δύσμορφοι, μικρόσωμοι, ἔχουσαι δυσανάλογα μὲν τὰ ἄκρα, πρόσωπον δὲ πεπλατυμένον καὶ ῥυπαρὸν, γαστέρα προεξέχουσαν, μέτωπον στενόν, ῥίνα πεπισμένην μὲ μυκτῆρας ὡς τῶν κτηνῶν ἀναπεπταμένους πρὸς τὰ ἑκτὸς, ὀφθαλμοὺς κοίλους, μικροὺς, πονήρους, ἀγρίους ἐνίοτε, καὶ κόμην μακρὰν, πυκνὴν καὶ πεφρικυῖαν.

Εἰς ἈΝΑΓΝΩΣΤΗΣ.

Ἡ αὐτοκράτειρα Μαρία Θηρεσία κατασκευάσε τὸν ἴδιον αὐτῆς τάφον πολὺν χρόνον πρὶν ἀποθάνῃ· δεικνύουσα δ' αὐτὸν καὶ πρὸς τὰ παιδιὰ αὐτῆς ἔλεγε· Τίνα λόγον ἀρᾶ γε ἔχομεν ἵνα ἐπαϊρώμεθα; Ἴδου τίς ἐστὶ μετὰ τὸν θάνατον τῶν αὐτοκρατόρων ἡ κατοικία!

νός ἐξηγήσεως, τοῦτο σημαίνει πάντοτε χρησιμοποιοῦ.

Πολυτέλεια καὶ οικονομία (φειδῶ).

Ὁ Φίλιππος δὲν ἐνόησε ὅτι ἦτο δυνατόν νὰ καταστραφῶσι τὰ προϊόντα χωρὶς νὰ χρησιμοποιοηθῶσιν, ἢ, ὡς ὁ διδάσκαλος ἔλεγε, νὰ καταναλωθῶσι στείρωσ' ἐξήτησεν ἐξηγήσεις.

Διδάσκαλος.—Δὲν πρέπει νὰ λάβητε τὴν λέξιν φθορὰν κατὰ γράμμα, πρόκειται μόνον περὶ χρησίου ἀντικειμένου μὴ παρέχοντος οὐδεμίαν ὑπηρεσίαν. Π. χ. ὅταν τις ἀγοράζῃ βιβλίον τι, καὶ χωρὶς νὰ τὸ ἀναγνώσῃ, τὸ ἀφίνει νὰ φθαρῇ εἰς γωνίαν τινά, τὸ βιβλίον (ἢ τὰ χρήματα τὰ ὁποῖα ἐστοίχισε) καταναλώθησαν στείρωσ, χωρὶς νὰ ἀναγκασθῇ τις νὰ ξεσχίσῃ τὰ φύλλα.

Ἰωάννης.—Εἶναι τὸ αὐτὸ ὡς νὰ μ' ἠγόραζαν μίαν κούκλαν' θὰ τὴν ἐρρίπτουν διότι δὲν παίζω κούκλας.

Πέτρος.—Ἡδύνασο νὰ τὴν δώσῃς εἰς τὴν ἀδελφὴν σου' τοῦτο θὰ ἐπροξένηι καὶ εἰς ἐκείνην καὶ εἰς σὲ εὐχαρίστησιν.

Φίλιππος.—Καὶ ὅμως μία κούκλα δὲν δύναται νὰ καταναλωθῇ χρησίμως.

Διδάσκαλος.—Μάλιστα. Πρῶτον, ἐπιτρέπεται νὰ ἀναπαιθῇ τις ἢ νὰ παίξῃ, ἀφ' οὗ ἐργασθῇ δεόντως' ἀκολούθως αἱ κούκλαι εἶναι διὰ τὰ μικρὰ κοράσια μέσον πολλῶν εὐχαρίστησιν διὰ νὰ μάθουν νὰ ῥάπτουν' τέλος τὸ νὰ εὐχαριστήσῃ τις τινα, ὡς λέγει ὁ Πέτρος, δύναται νὰ θεωρηθῇ ὅτι μετεχειρίσθη χρησίμως πράγματι.

Φίλιππος.—Ἡ διάθεσις λοιπὸν πράγματός τινος δὲν εἶναι πάντοτε χρήσιμος.

Διδάσκαλος.—Ἐπιθέσωμεν ὅτι ἄνθρωπός τις διὰ τῆς ἐργασίας του ἐκέρδιζεν ἐντὸς μιᾶς ἡμέρας 3 δραχμὰς' ἐὰν ἀντὶ ἄρτου ἢ ἄλλων ἀναποφεύκτων πραγμάτων εἰς τὰ τέκνα αὐτοῦ, ἠγόραζε γλυκύσματα, θὰ ἔκαμνε καλὴν χρῆσιν τοῦ εἰσοδήματός του;

Φίλιππος.—Δὲν πιστεύω. . . ἔπρεπε πρῶτον νὰ ἀγοράσῃ τὰ ἀναγκαῖα πράγματα' ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος οὗτος θὰ ἔκαμνε χειρότερα, ἐὰν ὁ ἴδιος ἔτρωγε τὰ γλυκύσματα.

Διδάσκαλος.—Τοῦτο εἶναι καλὸν αἶσθημα, Φίλιππε' ἐν συνόψει, ὅταν ἔχη τις χρήματα πρέπει πρῶτον νὰ ἀγοράζῃ τὰ ἀναγκαῖότερα καὶ χρησιμότερα πράγματα, καὶ ἀπὸ τὰ ὑπολειπούμενα χρήματα δύναται νὰ διαθέσῃ μέρος εἰς εὐχαρίστησιν καὶ μέρος εἰς οικονομίαν.

Περικλῆς.—Ὅλος ὁ κόσμος δὲν ἔχει τὰ αὐτὰ εἰσοδήματα, ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι πλούσιοι καὶ μὴ.

Φίλιππος.—Οἱ πλούσιοι ἔχουν ὠραία καὶ καλὰ πράγματα καὶ ζῶσι πολυτελῶς.

Διδάσκαλος.—Ὅταν τις ἔχη μεγάλα εἰσοδήματα δύναται νὰ δαπανήσῃ μέρος αὐτῶν πρὸς εὐχαρίστησιν, τοῦτο ἐπιτρέπεται κάλλιστα. Οὐχ ἦττον δὲν πρέπει τις νὰ νομίζῃ ὅτι πᾶσα δαπάνη μὴ προωρισμένη δι' ἄρτον, κρέας, εἶναι πο-

λυτέλεια. Ἐκτὸς τῶν τοῦ σώματος ὑπάρχουσι καὶ ἄλλαι, καὶ δι' ἓνα λόγιον ἄνθρωπον πολλάκις βιβλίον τι εἶναι τόσον ἀναγκαῖον ὅσον καὶ ὁ ἄρτος. Ἐκαστος φέρει εὐθύνην διὰ τὴν χρῆσιν ἣν κάμνει τῶν εἰσοδημάτων του. Ἐὰν δαπανᾷ περισσότερον τοῦ δέοντος, θὰ τὸ μετανοήσῃ πικρά. Ὅλα τὰ σφάλματα τιμωροῦνται ὑπὸ τῶν συνεπειῶν των.

Περικλῆς.—Ἄλλ' οἱ πτωχοὶ δὲν δύναται νὰ κάμνωσιν οικονομίας.

Διδάσκαλος.—Πτωχοὺς μόνον πρέπει νὰ ὀνομάζῃτε ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἕνεκα τυχαίων περιστάσεων δὲν ἔχουσι στιγμιαίως ἐργασίαν. Ἄμα ὑπάρχει μισθὸς δίκαιος καὶ ἀνάλογος, δὲν πρέπει νὰ γίνεταί λόγος περὶ πτωχείας. Ἐγνώρισα πρόσωπα, τὰ ἑποῖα εἶχον ἐλάχιστον μισθὸν, καὶ ὅμως στερούμενοι τοῦ ἀναφελοῦς κατάρθωσαν νὰ κάμνουν οικονομίας.

A. ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ.

*Ἐπταὶ συνέζεια.

Ἡ ΑΛΗΘΕΙΑ ΕΠΙ ΜΙΑΝ ΜΟΝΗΝ ΗΜΕΡΑΝ

Μετὰφρασις ὑπὸ τῆς Κκ: Ε. Α.

Συνέζεια: ἰδί σελ. 738.

Ἡ μνηστὴ τοῦ Γεωργίου Λουίζα Βράουν τόνομα ἦν νεᾶνις δεκαοκταέτις, εἶχε πρόσωπον ῥοδόχρουν καὶ ὀφθαλμοὺς γαλανοὺς, τὴν δὲ κόμην ὑπηρεπισμένην ὡς αἱ εἰς τὰ παράθυρα τῶν κομμωτῶν ἐκτεθειμέναι κούκλαι. Ἦν ἀρκούντως ἐπιτηδεῖα εἰς τὸ ἐμπορεύεσθαι καὶ καθόλου ἐνόηε ἄριστα τὸ ἔργον τῆς. Ἐκτὸς ὅμως τῶν πλεονεκτημάτων τούτων, δὲν εἶχεν οὔτε νοημοσύνην ἑκτακτον, οὔτε ἀνατροφήν πολλὴν ἐπιμεμηλημένην. Τοῦναντίον, εἶχεν ἀρκετὴν δόσιν πονηρίας, καὶ τινα παιδικὴν ὑπεροψίαν. Ἄλλ' ὁ Μορῆς, τοὺς γαλανοὺς αὐτῆς ὀφθαλμοὺς καὶ τὸ ῥοδινὸν πρόσωπον θεωρῶν ὡς τεκμήρια ἀγαθῆς φύσεως, αὐτὴν ἐξελέξατο ὡς σύντροφον τοῦ βίου του καὶ ἀπὸ ἐνὸς ἤδη ἔτους ἦν μετ' αὐτῆς μεμνηστευμένος, αὐτὸς ὅστις ὡς κληρονόμος τοῦ θείου του καὶ πρῶτος ὑπάλληλος τοῦ σπουδαίου ἐμπορικοῦ οἴκου τῶν Κ^ω Βλάγκ, Νουάρ καὶ Σ^ω ἔθεωρεῖτο ὡς εἷς τῶν καλλιτέρων γαμβρῶν διὰ τὰς νέας τῆς τάξεώς του.

Πρὸς ταύτην λοιπὸν τὴν τρυφερὰν καὶ πιστὴν φίλην του, ἀπεφάσισε νὰ ἐμπιστευθῇ ὁ Μορῆς τὰς δυσχερείας καὶ τὰς λύπας του.

Ὅτε εἰσῆλθεν ὁ Μορῆς παρ' αὐτῆς, ἦν ἐνησχολημένη εἰς τὴν ἀντιγραφὴν νεωτερισμοῦ παρισινοῦ, οὐδεὶς δ' ἄλλος εὐρίσκατο ἐν τῷ δωματίῳ.

— Σὰς εἶδομεν τέλος πάντων, εἶπε, χωρὶς νὰ ἐγερθῇ πρὸς δεξιῶσίν του' δὲν ἤλθετε χθὲς τὸ ἔσπερας. . . βεβαίως θὰ ἦσθε μετὰ τῆς φίλης σας κυρίας Ῥοβινσῶν!

— Ἡμῖν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἀπεκρίθη ὁ Γεώργιος προσβλέπων αὐτὴν μετ' ἐκπλήξεως' ἠθέλησα νὰ ἀκούσω τὸν κύριον Σποδρῦ.